

Demokrácia

1947. Szept. 14

Felfedező úton

a gellérthegi romvárosban
Több száz lakást fel lehetne építeni kis költséggel —
Autós szerelmek között
a romvillákban

Aki az 1945-ös, felszabadulás utáni idők maradványait romhangulatát akarja visszaidézni, ereszkedjék le a gellérthegi Citadellától, a Szirtes-úton, a Tabán felé. Romvilla, romvillát ér, bedőlt kerítések, gíz-gazzal benőtt villakertek, elvadult gyümölcsösök szabódezsői hangulatot árasztanak az őszi napfényben. Mintha kőbe dermedt volna a fővárosnak ez a része. Csak itt-ott hallik a völgybe rejtett manzardokból, befalazott villarészekből az élet jele, a villák többsége azonban némán árválkodik. A tűző napsütésben még feltűnőbb, élesebb ez a pompéji hangulat.

„Háromszobás lakás építés hozzájárulásért kiadó“

A legtöbb romvillának feltűnő külső ismérve az, hogy az ajtók és ablakkeretek is a helyükön vannak, látszik az is rajtuk, hogy egészen kis költséggel helyre lehetne állítani, ha valamiféle hivatalos intézkedés rászorítaná a két-háromemeletes bérvillák tulajdonosait arra, hogy hozzák rendbe a villalakásokat. A Szirtes-úton az egyik romvilla ajtáján kézzel frott hirdetés díszleg: „Háromszobás lakás építési hozzájárulásért kiadó.“

Megnézzük a lakást. Luksuzlakás, de még így, ebben a formájában is rendbe lehetne hozni két-háromezer forint költséggel. Két, lakásra váró család találhatna otthon, a komfortos lakás területén. Ugyanez a helyzet az egész romvárosi részen. Az eltűnt, elköltözött vagy elszegényedett villatulajdonosok nemtörődömsége folytán kihasználatlanul hever itt többszáz lakás. Helyrehozatalukhoz nem kell építési anyag, egészen minimális eszközökkel lakhatóvá lehetne tenni ezt a romnegyedet.

De hiányzik a kezdeményezés a teljesen romokban levő villák lebontásához is. A hennük levő felbecsülhetetlen értékű építőanyagot is célszerűen lehetne az újjáépítéshez felhasználni.

Autós árnyak az éjszakában

Esteledik már a romvárosban, amikor körsétánkat befejezzük. Letelepszünk a gellérthegi vendéglő terraszán. Autó, autó után kapaszkodik fel a hegyre. Amikor nagyon megnézzük az elsuhanó jelenségeket, átszól a szomszéd asztaltól egy férfi:

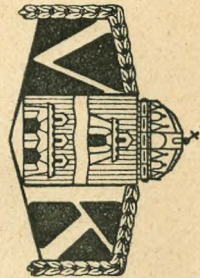
— Autós szerelmes párok, igen kedvelik a mi negyedünket...

Gellérthegi házfelügyelő a közlékeny férfi. H. Márton, üzemi altiszt magánéletében. Elmondja, hogy különösen az idén kaptak rá az autósok a gellérthegi szerelmi-partikra. Valamelyik mélyútnál leállítják az autót és leoltják a lámpákat...

Kilenc óra van már, amikor kilépünk a vendéglőből. A Szabeny Antal-tér felé igyekszünk lefelé a hegyről. Járóléptet már nem igen látunk, de a Tündérhegyi mélyút közelében már két leoltott lámpájú autó parkol. A hegyre föl párok andalognak, az üres kertek mélyéről cigarettaparázslik, szőfoszlányokat hoz fel a szél.

Ha a romvillákat rendbehoznák, a kerítésnélküli házakat beszednék és az elvadult kerteket megművelésre kiadnák. Benépesedne ez a szép hegyoldal.

(—r)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(—r)
Felfedező úton a Gellérthegyen

Cím:

romvárosban

Forrás:

Demokrácia

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Személy

Oszályozás

F 12. 28

Gellérthegyi
1947.

Szekesvárosi házinyomda 1926 — 8891